

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de mondelinge uitspraak in zaak nr. 07/14251 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, van 2 oktober 2007, en
tegen de uitspraak in zaak nr. 07/7284 van de voorzieningenrechter van die
rechtbank en nevenzittingsplaats, van 9 oktober 2007, in het geding tussen:

appellant

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 8 augustus 2006 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 14 februari 2007 heeft de minister van Justitie het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij mondelinge uitspraak van 2 oktober 2007, waarvan het proces-verbaal is verzonden op 11 oktober 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam (hierna: de rechtbank), het daartegen door appellant ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en het bezwaar niet-ontvankelijk verklaard. Dit proces-verbaal is aangehecht. Bij uitspraak van 9 oktober 2007, verzonden op 11 oktober 2007, heeft de voorzieningenrechter van die rechtbank en nevenzittingsplaats (hierna: de voorzieningenrechter) het door appellant ingediende verzoek om het treffen van een voorlopige voorziening niet-ontvankelijk verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraken heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 8 november 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In grief III keert appellant zich tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter.

Ingevolge artikel 37, tweede lid, aanhef en onder d, van de Wet op de Raad van State kan tegen een uitspraak van de voorzieningenrechter, als bedoeld in artikel 8:84, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht, geen hoger beroep worden ingesteld.

De Afdeling is daarom in zoverre kennelijk onbevoegd om van het hoger beroep kennis te nemen.

2.2. Hetgeen overigens in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.3. Het hoger beroep is, voor zover de Afdeling bevoegd is daarvan kennis te nemen, kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient in zoverre te worden bevestigd.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart zich onbevoegd van het hoger beroep kennis te nemen, voor zover dat tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter in zaak nr. 07/7284 is gericht;
- II. bevestigt de aangevallen uitspraak van de rechtbank in zaak nr. 07/14251.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. S. Zwemstra, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
Lid van de enkelvoudige kamer

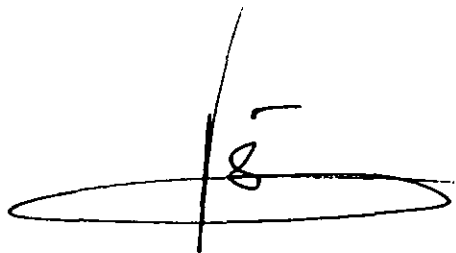
w.g. Zwemstra
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 12 december 2007

91-566.

Verzonden: 12 december 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer, enkelvoudig
Nevenzittingsplaats Rotterdam

Reg.nr.: AWB 07/14251
V-nummer

Proces-verbaal mondelinge uitspraak

Inzake: , eiser,
gemachtigde mr. P. Chedie, advocaat te Rotterdam,

tegen: de Staatssecretaris van Justitie, voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, verweerder, gemachtigde mr. W.A. Kleingeld.

I Zitting

Datum: 2 oktober 2007.

Zitting hebben:

mr. E.A. Poppe-Gielesen, lid van de enkelvoudige kamer,
mr. J. van Dort, griffier.

Ter zitting is verschenen eiser in persoon, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is verschenen bij gemachtigde. Tevens is verschenen M.A. Budak, tolk in de Turkse taal.

Na het onderzoek ter zitting te hebben gesloten, heeft de rechtbank onmiddellijk uitspraak gedaan als onder III vermeld.

II Overwegingen

In geschil is het besluit van 14 februari 2007 waarbij het bezwaar van eiser van 6 september 2006 tegen de afwijzing van 8 augustus 2006 van zijn aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) onder de beperking "arbeid als zelfstandige" ongegrond is verklaard. Hiertegen heeft eiser op 12 maart 2007 beroep ingesteld.

De rechtbank overweegt ambtshalve dat volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (onder meer van 27 april 2004, JV 2004/240) dient, ingeval van niet aangetekende verzending van besluiten of andere rechts van belang zijnde documenten, het bestuursorgaan aannemelijk te maken dat het desbetreffende stuk is verzonden.

De rechtbank stelt vast dat het besluit in primo van 8 augustus 2006 niet aangetekend is verzonden. Op de begeleidende brief bij dat besluit is met een stempel de tekst "08 AUG 2006" geplaatst. Voorts is in de aanhef van voormelde brief het op dat moment correcte adres van de toenmalige gemachtigde, mr. M. Kocak, van eiser vermeld. Naar het oordeel van de rechtbank heeft de minister daarmee aannemelijk gemaakt dat het besluit op 8 augustus 2006 aan de toenmalige gemachtigde van eiser is verzonden.

Indien het bestuursorgaan de verzending van het desbetreffende stuk aannemelijk heeft gemaakt, ligt het op de weg van de geadresseerde om de ontvangst ervan op een niet ongeloofwaardige wijze te ontkennen.

Eiser heeft desgevraagd ter zitting aangevoerd dat zijn toenmalige gemachtigde gelijk bezwaar heeft gemaakt. Naar het oordeel van de rechtbank kan dit niet worden aangemerkt als een niet ongeloofwaardige ontkening van de ontvangst van het besluit. Het moet er derhalve voor worden gehouden dat de gemachtigde van eiser het besluit kort na 8 augustus 2006 heeft ontvangen.

Ingevolge artikel 69, eerste lid, van de Vw 2000 bedraagt de termijn voor het indienen van een bezwaar- of beroepschrift vier weken. Ingevolge artikel 6:8, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) is de termijn voor het instellen van beroep aldus aangevangen op 9 augustus 2006 en geëindigd op 5 september 2006. Eiser heeft zijn bezwaarschrift op 6 september 2006 gedateerd en ingediend, derhalve één dag na afloop van voormelde termijn.

Eiser heeft desgevraagd ter zitting aangevoerd dat hij de dupe dreigt te worden van het optreden van zijn vorige gemachtigde, ook al komt dit voor zijn rekening en risico. Naar het oordeel van de rechtbank is dit onvoldoende om verschoonbaarheid van de termijnoverschrijding aan te nemen, zodat verweerder gehouden was het bezwaar niet-ontvankelijk te verklaren.

Het beroep is derhalve gegrond en het bestreden besluit komt voor vernietiging in aanmerking. Gelet op het voorgaande ziet de rechtbank op grond van artikel 8:72, vierde lid van de Awb aanleiding om zelf in de zaak te voorzien.

De rechtbank ziet in dit geval aanleiding verweerder met toepassing van artikel 8:75, eerste lid van de Awb te veroordelen in de kosten die eiser in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken. Deze kosten zijn overeenkomstig het bepaalde in het Besluit proceskosten bestuursrecht vastgesteld op € 644,00 (1 punt voor het beroepschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting met een waarde per punt van € 322,00 en wegingsfactor 1).

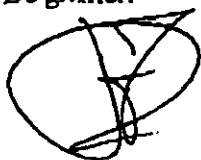
III Beslissing

De rechtbank 's-Gravenhage,

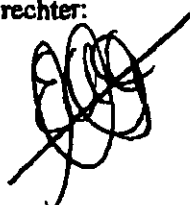
rechtdoende:

- 1 verklaart het beroep gegrond;
- 2 vernietigt het bestreden besluit;
- 3 bepaalt dat deze uitspraak in de plaats treedt van het vernietigde besluit;
- 4 verklaart het bezwaar niet-ontvankelijk;
- 5 veroordeelt verweerder in de proceskosten ten bedrage van € 644,00 onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als rechtspersoon die deze kosten aan eiser dient te vergoeden;
- 6 gelast dat de Staat der Nederlanden als rechtspersoon het door eiser betaalde griffierecht ten bedrage van € 143,00 vergoedt.

De griffier:



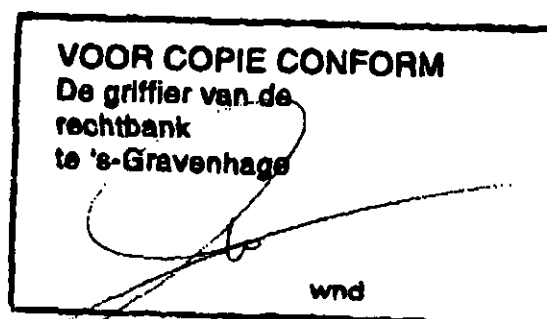
De rechter:

**Rechtsmiddel**

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrecht-spraak van de Raad van State. De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Het beroepschrift dient één of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet worden geadresseerd aan de Raad van State, Afdeling bestuursrecht-spraak, Hoger beroep vreemdelingen-zaken, postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Voor informatie over de wijze van indienen van het hoger beroep kunt u www.raadvanstate.nl raadplegen.

afschrift verzonden op:

11 OKT 2007



uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer
Voorzieningenrechter
Nevenzittingsplaats Rotterdam

Reg.nr.: AWB 07/7284
V-nummer

Inzake verzoeker,
gemachtigde mr. P. Chedie, advocaat te Rotterdam,

tegen: de Staatssecretaris van Justitie, voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, verweerder.

I Overwegingen

1 De voorzieningenrechter doet op grond van artikel 8:81 en het derde lid van artikel 8:83 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) buiten zitting uitspraak in onderhavig verzoek om een voorlopige voorziening.

2 Bij brief van 15 februari 2007 heeft verzoeker hangende een door hem ingediend beroep een verzoek om een voorlopige voorziening ingediend op grond van artikel 8:81 van de Awb.

3 Bij mondelinge uitspraak van 2 oktober 2007, kenmerk AWB 07/14251, heeft de rechtbank uitspraak gedaan op het beroep, zodat niet langer wordt voldaan aan het in artikel 8:81 van de Awb neergelegde connexiteitsvereiste.

4 Het verzoek is om die reden kennelijk niet-ontvankelijk.

5 Gelet op de gegrondverklaring van het bovengenoemde beroep bestaat er aanleiding verweerder met toepassing van artikel 8:84, vierde lid, in samenhang met artikel 8:75, eerste lid van de Awb te veroordelen in de door verzoeker gemaakte proceskosten. Deze kosten zijn overeenkomstig het bepaalde in het Besluit proceskosten bestuursrecht vast gesteld op € 322,00 (1 punt voor het verzoekschrift; waarde per punt € 322,00 en wegingsfactor 1).

6 De voorzieningenrechter wijst met toepassing van artikel 8:82, vierde lid van de Awb de Staat der Nederlanden aan als rechtspersoon die aan verzoeker het betaalde griffierecht ten bedrage van € 143,00 dient te vergoeden.

II Beslissing

De voorzieningenrechter:

rechtsdoende:

- 1 verklaart het verzoek niet-ontvankelijk;
- 2 veroordeelt verweerder in de proceskosten ten bedrage van € 322,00, onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als rechtspersoon die deze kosten aan verzoek dient te vergoeden;
- 3 gelast dat de Staat der Nederlanden als rechtspersoon het door verzoek betaalde griffierecht ten bedrage van € 143,00 vergoedt.

Aldus gedaan door mr. E.A. Poppe-Gielesen, voorzieningenrechter, en uitgesproken in het openbaar op 9 oktober 2007, in tegenwoordigheid van mr. J. van Dort, griffier.

De griffier:



De voorzieningenrechter:

**Rechtsmiddel**

Tegen deze uitspraak staat geen rechtsmiddel open.

Afschrift verzonden op:

11 OKT 2007



Sterke Lie & Windhouwer

ADVOCATEN • BELASTINGADVISEURS • NOTARIAAT

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
6650	B - 8 NOV 2007
ZAAKNR. 200707705/1112	
AAN: W21	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC Den Haag.

Postbus 8149 – 3009 AC
's-Gravenweg 433 – 3065 SC

Op voorhand per fax: 070-3651380

Mr. P. Chedie, advocaat en procureur
Telefoon : 010-2887585
Tel. Direct : 010-4472567
Fax : 010-2022845
E-mail : pc@slw-law.nl
Website : www.slw-law.nl

Rotterdam, 8 november 2007

Onze ref : 650628.09/PCH
Uw ref :
Betreft : Hoger beroep Rechtbank Rotterdam.

Edelgrootachtbaar Heer / Vrouwe,

Appellant is de heer [] woonachtig te [] voor deze zaak woonplaats kiezende te Rotterdam aan de 's- Gravenweg 433, ten kantore van Sterke Lie & Windhouwer, Advocaten Belastingadviseurs Notariaat, van wie mr. P. Chedie die verklaart door hem bepaaldelijk gemachtigd te zijn om dit hoger beroep in te stellen en in deze zaak als zijn gemachtigde op te treden.

Het betreft het hoger beroep tegen de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, Sector Bestuursrecht, Vreemdelingenkamer, enkelvoudig, Nevenzittingsplaats Rotterdam (hierna: de rechtbank) van 11 oktober 2007 met registratienummer: AWB 07 / 14251 BEPTDN GIE V1 DOR en registratienummer: AWB 07 / 7284 BEPTDN V1 tussen appellant en de Staatssecretaris van Justitie, voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie als verweerder gewezen.

Appellant brengt in het geding zijn beroepschrift in eerste aanleg, met het verzoek de inhoud daarvan hier als geheel herhaalt en ingelast te beschouwen.

Inleiding

Bij besluit van 14 februari 2007 heeft verweerder afwijzend beslist op zijn aanvraag tot verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) onder beperking "arbeid als zelfstandige" ongegrond.

Bij schrijven van 12 maart 2007 heeft appellant tegen dit besluit beroep ingesteld bij de rechtbank.

Bij uitspraak van 11 oktober 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het beroep van appellant gegrond verklaard, het bestreden besluit vernietigd, bepaald dat de uitspraak in de plaats treedt van het vernietigde besluit en heeft het bezwaar niet-ontvankelijk verklaard. Deze uitspraak is als **bijlage 1** bijgevoegd.

Bij uitspraak van 11 oktober 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank zijn verzoek om een voorlopige voorziening niet-ontvankelijk verklaard omdat niet wordt voldaan aan het in artikel 8:81 van de AWB neergelegde connexiteitsvereiste. Deze uitspraak is als **bijlage 2** bijgevoegd.

Juridisch Kader

1. Ingevolge artikel 6:7 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna Awb) bedraagt de termijn voor het indienen van een beroepschrift zes weken.
2. Ingevolge artikel 6:9, eerste lid, van de Awb is een bezwaar- of beroepschrift tijdig ingediend indien het voor het einde van de termijn is ontvangen.
3. Ingevolge artikel 6:9, tweede lid, van de Awb is bij verzending per post een bezwaar- of beroepschrift tijdig ingediend indien het voor het einde van de termijn ter post is bezorgd, mits het niet later dan een week na afloop van de termijn is ontvangen.
4. Ingevolge artikel 6:11 van de Awb, voor zover hier van belang, blijft niet-ontvankelijkverklaring achterwege indien redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat de indiener in verzuim is geweest.
5. Ingevolge artikel 6:24, eerste lid, van de Awb, voor zover hier van belang, zijn deze artikelen van overeenkomstige toepassing indien hoger beroep kan worden ingesteld.

Grieven

Het grieft appellant dat de rechtbank in beroepsfase zijn beroepschrift gegrond verklaard en vervolgens het bezwaarschrift niet ontvankelijk. Het is in strijd met het rechtszekerheidsbeginsel.

Grief I

Ten onrechte heeft de Rechtbank overwogen dat appellant niet ontvankelijk is in zijn bezwaarschrift. Verweerder heeft de termijnoverschrijding verschoonbaar geacht en zijn bezwaarschrift integraal behandeld en gebaseerd daarop een beschikking op bezwaar geslagen.

In ieder geval heeft verweerder daarover beslist en geacht dat het bezwaarschrift binnen de gestelde termijn is ingediend.

Toelichting

Appellant heeft ter zitting aangevoerd dat zijn toenmalige gemachtigde direct bezwaar heeft gemaakt tegen de beschikking van verweerder. Appellant mocht er redelijkerwijs erop vertrouwen dat het versturen van zijn bezwaarschrift via TPG Post, er toe zou leiden dat het bezwaarschrift, gelet op de termijn voor het indienen van een bezwaarschrift van vier weken en de van toepassing zijnde jurisprudentie, tijdig zou zijn ingediend.

De rechtbank heeft dan ook ten onrechte het bezwaarschrift van appellant niet-ontvankelijk verklaard. Het belang van de individuele rechtsbescherming moet in evenwicht blijven met de rechtsonzekerheid die ontstaat indien in de beroepsfase het bezwaarschrift toch aantastbaar blijken te zijn.

Verschoningsgrond

Artikel 6:11 van de Awb geeft een regel over verschoonbaarheid van de overschrijding van de beroepstermijn. Primair is daartoe vereist dat betrokkene aannemelijk maakt dat er een grond is waarop die verschoonbaarheid kan worden aangenomen.

Een termijnoverschrijding wordt verschoonbaar geacht, indien de grond voor het te laat indienen van het geschrift niet voor risico van betrokkene komt, deze verder datgene heeft gedaan wat van hem in de gegeven omstandigheid redelijkerwijs mocht worden verwacht, en hij binnen een redelijke termijn na het wegvallen van die grond bezwaar of beroep heeft ingesteld. Hierbij verdient de opmerking, dat aanvankelijk in art. 6:11 Awb de "leer van de Hoge Raad uit diens arrest van 22 juni 1988, ' was neergelegd. Die leer houdt in dat, indien de indiener stelt dat de termijnoverschrijding aan een hem niet toe te rekenen omstandigheid is te wijten en omtrent de onjuistheid van die stelling geen zekerheid is verkregen, de termijnoverschrijding in beginsel verschoonbaar is.

Volgens artikel 6:11 Awb geldt voor het slagen van een beroep op verschoonbare termijnoverschrijding primair de eis dat appellant het tardieve bezwaarschrift ten genoegen van getinteerde dient aan te tonen dat appellant het geschrift had ingediend zo spoedig als dit redelijkerwijs kon worden verlangd.

Jurisprudentie heeft de wetgever ertoe gebracht in het artikel ook een onderdeel b op te nemen. In dat geval is geen sprake van een (positief) aantonen door de indiener, maar van een (negatief) niet met zekerheid kunnen vaststellen (door het orgaan waarbij de procedure aanhangig is) dat de stelling van de indiener onjuist is. Deze aanvulling vloeit voort uit HR 22 juni 1988, NJ 1988, 955. De niet-ontvankelijkheid kan alleen worden uitgesproken als de onjuistheid van de stelling van de belanghebbende wordt bewezen.

Dit maakt het mogelijk dat bij onzekerheid over de werkelijke oorzaak van de termijnoverschrijding de indiener eerst dan het voordeel van de twijfel krijgt, als hij zijnerzijds het redelijkerwijs mogelijke heeft gedaan om deze onzekerheid te voorkomen of op te heffen.

Grief II

De beschikking van de rechtbank is in strijd met het rechtszekerheidsbeginsel.

Toelichting

Het bezwaarschrift is in dit geval door verweerder ontvangen en in behandeling genomen. Vervolgens heeft verweerder een beschikking op bezwaar geslagen. Appellant kon en heeft erop vertrouwd dat verweerder een rechtsgeldige beschikking heeft afgegeven. Als in beroepsfase een rechtsgeldige beschikking alsnog ongeldig verklaard kan worden, dan tast dit de kern aan en schept bovendien onzekerheid. Men moet op verweerder kunnen vertrouwen.

Nadere algemene opmerkingen betreffende beide grieven:

Appellant heeft in de achterliggende drie jaren uitentreuren voor zijn gelijk gestreden. Tevens is appellant er zelf persoonlijk bij gebaat om bij verweerder tijdig zijn bezwaren tegen afwijzing van zijn verblijfsvergunning in te dienen. Appellant is er zich namelijk van bewust wat de gevolgen kunnen zijn van het niet tijdig indienen van zijn bezwaren. Appellant is ondernemer en heeft diverse tevreden klanten waarmee hij contracten voor onbepaalde tijd heeft afgesloten. Daarnaast woont appellant samen met een Turkse vrouw die in het bezit is van de Nederlandse nationaliteit, zodat hij op grond daarvan in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning.

Grief III

De beschikking van de rechtbank is rechtens niet juist.

Appellant heeft beroep ingesteld bij de rechtbank en op basis daarvan een verzoek ingediend om een voorlopige voorziening te treffen.

De rechtbank heeft ten onrechte overwogen dat niet voldaan wordt aan het gestelde in artikel 8:81 van de Awb. De vraag rijst, wanneer voldaan moet worden aan het gestelde vereiste neergelegd in artikel 8:81 van de Awb. In ieder geval voldeed appellant op het moment van indiening van zijn verzoek, wel aan het vereiste.

MET CONCLUSIE

Op bovenomschreven gronden verzoekt appellant uw College, rechtsprekende in hoger beroep, uitvoerbaar bij voorraad, moge behagen te vernietigen de beschikking van de Rechtbank en opnieuw rechtdoende het door appellant ingediende hoger beroep gegrond te verklaren, met veroordeling van verweerder in de kosten van de procedures, een gemachtigde salaris daaronder begrepen.

Gemachtigde

Mr. F. Chedie.

Bijlage(n): Uitspraak van de rechtbank.